

Cântarea cântărilor 1

1. Cântarea cântărilor făcută de Solomon.
2. Să mă sărute cu sărutările gurii lui! Căci toate dezmierdările tale sunt mai bune decât vinul,
3. mirodeniile tale au un miros plăcut. Numele tău este ca o mireasmă vărsată, de aceea te iubesc pe tine fetele!
4. Trage-mă după tine! Și haidem să alergăm! Împăratul mă duce în odăile lui... Ne vom înveseli și ne vom bucura de tine, vom lăuda dezmierdările tale mai mult decât vinul! Pe drept ești iubit.
5. Sunt neagră, dar sunt frumoasă, fiice ale Ierusalimului, cum sunt corturile Chedarului și cum sunt covoarele lui Solomon.
6. Nu vă uitați că sunt așa de negricioasă, căci m-a ars soarele. Fiii mamei mele s-au mâniat pe mine, și m-au pus păzitoare la vii. Dar via frumuseții mele n-am păzit-o.
7. Spune-mi tu, pe care te iubește inima mea, unde îți paști oile, unde te odihnești la amiază? Căci de ce să umblu ca o rătăcită pe la turmele tovarășilor tăi? -
8. Dacă nu știi, o, tu, cea mai frumoasă dintre femei, ieși pe urmele oilor și paște-ți iezi lângă colibeale păstorilor.
9. Cu iapa înhămată la carele lui faraon te asemăn eu pe tine, scumpa mea.
10. Ce frumoși îți sunt obrajii în mijlocul lăntișoarelor de la gât și ce frumos îți este gâtul în mijlocul șirurilor de mărgăritare!
11. Îți vom face deci lăntișoare de aur cu stropituri de argint. -
12. Cât stă împăratul la masa lui, nardul meu își răspândește mirosul.
13. Preaiubitul meu îmi este ca un mănunchi de mir care se odihnește între țâțele mele.
14. Preaiubitul meu este pentru mine un strugure de măliniță din viile din En-Ghedi. -
15. Ce frumoasă ești, iubito, uite ce frumoasă ești cu ochii tăi de porumbiță! -
16. Ce frumos ești, preaiubitule, ce plăcut ești! Verdeța este patul nostru! -
17. Cedrii sunt grinzile caselor noastre, și chiparoșii sunt pardoselile noastre. -

Cântarea cântărilor 2

1. Eu sunt un trandafir din Saron, un crin din văi. -
2. Ca un crin în mijlocul spinilor așa este iubita mea între fete. -
3. Ca un măr între copacii pădurii așa este preaiubitul meu între tineri. Cu așa drag stau la umbra lui, și rodul lui este dulce pentru cerul gurii mele.
4. El m-a dus în casa de ospăț, și dragostea era steagul fluturat peste mine.
5. Întăriți-mă cu turte de struguri, înviorați-mă cu mere, căci sunt bolnavă de dragostea lui.
6. Să-și pună mâna stângă sub capul meu și să mă îmbrățișeze cu dreapta lui! -
7. Vă jur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele și cerboaiicele de pe câmp: nu stârniți, nu treziți dragostea până nu vine ea! -
8. Aud glasul preaiubitului meu! Iată-l că vine, sărind peste munți, săltând pe dealuri.
9. Preaiubitul meu seamănă cu o căprioară sau cu puiul de cerboaică. Iată-l că este după zidul nostru, se uită pe fereastră, privește printre zăbrele.
10. Preaiubitul meu vorbește și-mi zice: "Scoală-te, iubito, și vino, frumoaso!"
11. Căci iată că a trecut iarna; a încetat ploaia și s-a dus.
12. Se arată florile pe câmp, a venit vremea cântării și se aude glasul turturelei în câmpiile noastre.
13. Se pârguiesc roadele în smochin, și viile înflorite își răspândește mirosul. Scoală-te, iubito, și vino, frumoaso!
14. Porumbiță din crăpăturile stâncii, ascunsă în scobiturile prăpăstiilor, arată-mi fața ta și fă-mă să-ți aud glasul! Căci glasul tău este dulce, și fața ta, plăcută."
15. Prindeți-ne vulpile, vulpile cele mici care strică viile; căci viile noastre sunt în floare.
16. Preaiubitul meu este al meu, și eu sunt a lui; el își paște turma între crini.
17. Până la răcoarea zilei și până la lungirea umbrelor, întoarce-te!... Iubitule, sari ca o căprioară sau ca puiul de cerb peste munții ce ne despart.

Cântarea cântărilor 3

1. Am căutat noaptea în așternutul meu, am căutat pe iubitul inimii mele; l-am căutat, dar nu l-am găsit...
2. M-am sculat atunci și am cutreierat cetatea, ulițele și piețele; și am căutat pe iubitul inimii mele... l-am căutat, dar nu l-am găsit!
3. M-au întâlnit păzitorii care dau ocol cetății; și i-am întrebat: "N-ați văzut pe iubitul inimii mele?"
4. Abia trecusem de ei și am găsit pe iubitul inimii mele. L-am apucat și nu l-am mai lăsat până nu l-am adus în casa mamei mele, în odaia celei ce m-a zămislit. -
5. Vă jur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele și cerboaițele de pe câmp: nu stârniți, nu treziți dragostea până nu vine ea. -
6. Ce se vede suindu-se din pustiu ca niște stâlpi de fum, în mijlocul aburilor de mir și de tămâie, înconjurată de toate miresmele negustorilor de mir? -
7. Iată, este patașca lui Solomon, cu șaizeci de viteji de jur împrejur, cei mai viteji din Israel.
8. Toți sunt înarmați cu săbii și toți sunt deprinși la luptă, fiecare cu sabia la coapsă, ca să n-aibă nimic de temut în timpul nopții.
9. Împăratul Solomon și-a făcut această patașcă din lemn din Liban.
10. Stâlpii i-a făcut de argint, rezemătoarea, de aur, scaunul, de purpură; iar mijlocul, împodobit cu o țesătură aleasă, lucrată de dragostea fiicelor Ierusalimului.
11. Ieșiți, fetele Sionului, și priviți pe împăratul Solomon, cu cununa cu care l-a încununat mama sa în ziua cununiei lui, în ziua veseliei inimii lui. -

Cântarea cântărilor 4

1. Ce frumoasă ești, iubito, ce frumoasă ești! Ochii tăi sunt ochi de porumbiță, sub marama ta. Părul tău este ca o turmă de capre poposită pe coama muntelui Galaad.
2. Dinții tăi sunt ca o turmă de oi tunse care ies din scaldătoare, toate cu gemeni, și niciuna din ele nu este stearpă.
3. Buzele tale sunt ca un fir de cârmâz, și gura ta este drăguță; obrazul tău este ca o jumătate de rodie, sub marama ta.

4. Gâtul tău este ca turnul lui David, zidit ca să fie o casă de arme; o mie de scuturi atârnă de el, toate scuturi de viteji.
5. Amândouă țâțele tale sunt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare care pasc între crini.
6. Până se răcorește ziua și până fug umbrele, voi veni la tine, munte de mir, și la tine, deal de tămâie.
7. Ești frumoasă de tot, iubito, și n-ai niciun cusur.
8. Vino cu mine din Liban, mireaso, vino cu mine din Liban! Privește din vârful muntelui Amana, din vârful muntelui Senir și Hermon, din vizuinile leilor, din munții pardoșilor!
9. Mi-ai răpit inima, soro, mireaso, mi-ai răpit inima numai cu o privire, numai cu unul din lăntișoarele de la gâtul tău!
10. Ce lipici în dezmierdările tale, soro, mireaso! Dezmierdările tale prețuiesc mai mult decât vinul, și miresmele tale sunt mai plăcute decât toate miroznel!
11. Miere picură din buzele tale, mireaso, miere și lapte se află sub limba ta, și mirosul hainelor tale este ca mirosul Libanului.
12. Ești o grădină închisă, soro, mireaso, un izvor închis, o fântână pecetluită.
13. Odraslele tale sunt o grădină de rodii, cu cele mai alese roade, mălini negri și nard;
14. nard și șofran, trestie mirositoare și scortişoară, cu tot felul de tufari de tămâie, smirnă și aloe, cu cele mai alese miresme.
15. O fântână din grădini, un izvor de ape vii ce curge din Liban.
16. Scoală-te, crivățule! Vino, vântule de miazăzi! Suflați peste grădina mea, ca să picure mirosurile din ea! - Să intre iubitul meu în grădina lui și să mănânce din roadele ei alese! -

Cântarea cântărilor 5

1. Eu intru în grădina mea, soro, mireaso, îmi culeg smirna cu miresmele mele, îmi mănânc fagurele de miere cu mierea mea, îmi beau vinul cu laptele meu... - Mâncați, prieteni, beți și îmbătați-vă de dragoste! -
2. Adormisem, dar inima îmi veghea... Este glasul preaiubitului meu, care bate: "Deschide-mi, soro, scumpo, porumbițo, neprihănită! Căci capul îmi este plin de rouă, cărlionții îmi sunt plini de picurii nopții." -

3. "Mi-am scos haina, cum să mă îmbrac iarăși? Mi-am spălat picioarele, cum să le murdăresc iarăși?"
4. Dar iubitul meu a vârât mâna pe gaura zăvorului, și mi-a fost milă de el atunci.
5. M-am sculat să deschid iubitului meu, în timp ce de pe mâinile mele picura smirnă, și de pe degetele mele picura cea mai aleasă smirnă pe mânerul zăvorului.
6. Am deschis iubitului meu, dar iubitul meu plecase, se făcuse nevăzut. Îneebuneam când îmi vorbea. L-am căutat, dar nu l-am găsit; l-am strigat, dar nu mi-a răspuns.
7. Păzitorii care dau ocol cetății m-au întâlnit, m-au bătut, m-au rănit; mi-au luat marama străjerii de pe ziduri.
8. Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, dacă găsiți pe iubitul meu, ce-i veți spune?... Că sunt bolnavă de dragoste! -
9. "Ce are iubitul tău mai mult decât altul, o, cea mai frumoasă dintre femei? Ce are iubitul tău mai mult decât altul, de ne rogi așa de fierbinte?" -
10. Iubitul meu este alb și rumen, deosebindu-se din zece mii.
11. Capul lui este o cunună de aur curat, pletele lui ca niște valuri sunt negre cum e corbul.
12. Ochii lui sunt ca niște porumbei pe marginea izvoarelor, scăldați în lapte și odihnindu-se în fața lui plină.
13. Obrajii lui sunt ca niște straturi de miresme, în care cresc saduri mirositoare; buzele lui sunt niște crini din care curge cea mai aleasă smirnă.
14. Mâinile lui sunt niște inele de aur ferecate cu pietre de crisolit; trupul lui este un chip de fildeș lustruit, acoperit cu pietre de safir;
15. picioarele lui sunt niște stâlpi de marmură albă, așezați pe niște temelii de aur curat. Înfățișarea lui este ca Libanul, pare un tânăr ales ca cedrii.
16. Cerul gurii lui este numai dulceață, și toată ființa lui este plină de farmec. Așa este iubitul meu, așa este scumpul meu, fiice ale Ierusalimului! -

Cântarea cântărilor 6

1. Unde s-a dus iubitul tău, cea mai frumoasă dintre femei? Încotro a apucat iubitul tău, ca să-l căutăm și noi împreună cu tine? -
2. Iubitul meu s-a coborât la grădina lui, la stratul de miresme, ca să-și pască turma în grădini și să culeagă crini.

3. Eu sunt a iubitului meu, și iubitul meu este al meu; el își paște turma între crini. -
4. Frumoasă ești, iubito, ca Tirța, plăcută ca Ierusalimul, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor.
5. Întoarce-ți ochii de la mine, căci mă tulbură. Perii tăi sunt ca o turmă de capre care poposesc pe coama Galaadului.
6. Dinții tăi sunt ca o turmă de oi care ies din scăldătoare, toate cu gemeni, și niciuna din ele nu este stearpă.
7. Obrazul tău este ca o jumătate de rodie, sub marama ta...
8. Am șaizeci de împărătese, optzeci de țifoare, și fete fără număr,
9. dar numai una singură este porumbița mea, neprihănită mea; ea este singură la mama sa, cea mai aleasă a celei ce a născut-o. Fetele o văd și o numesc fericită; împărătesele și țifoarele de asemenea o laudă. -
10. "Cine este aceea care se ivește ca zorile, frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor?" -
11. M-am coborât în grădina cu nuci, să văd verdeța din vale, să văd dacă a înmugurit via și dacă au înflorit rodiile.
12. Dar fără să bag de seamă, dorința mea m-a dus la carele poporului unui om ales. -
13. Întoarce-te, întoarce-te, Sulamito! Întoarce-te, întoarce-te, ca să te privim. - Ce aveți voi să vă uitați la Sulamita ca la niște fete ce joacă în cor?

Cântarea cântărilor 7

1. Ce frumoase îți sunt picioarele în încălțăminte ta, fată de domn! Marginile rotunde ale coapsei tale sunt ca niște lăntișoare de pus la gât, lucrate de mâinile unui meșter iscusit.
2. Pântecul tău este un pahar rotund de unde nu lipsește vinul mirositor; trupul tău este un snop de grâu încins cu crini.
3. Amândouă țatele tale sunt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare.
4. Gâtul tău este ca un turn de fildeș; ochii tăi sunt ca iazurile Hesbonului de lângă poarta Bat-Rabim; nasul tău este ca turnul Libanului care privește spre Damasc.
5. Capul tău este cum e Carmelul, și părul capului tău este ca purpura împărătească: până și un împărat ar fi înlănțuit de pletele tale!...

6. Ce frumoasă și ce plăcută ești, tu, iubito, în mijlocul desfătărilor!
7. Statura ta este ca finicul, și țâțele tale ca niște struguri.
8. Îmi zic: "Mă voi sui în finic și-i voi apuca crăcile!" Atunci țâțele tale vor fi ca strugurii din vie, mirosul suflării tale ca al merelor.
9. Și gura ta toarnă un vin ales care curge lin ca răspuns la dezmierdările mele și alunecă pe buzele noastre când adormim!
10. Eu sunt a iubitului meu, și el dorește de mine.
11. Vino, iubitele, haidem să ieșim pe câmp, să rămânem noaptea în sate!
12. Dis-de-dimineață ne vom duce la vii să vedem dacă a înmugurit via, dacă s-a deschis floarea și dacă au înflorit rodiile. Acolo îți voi da dragostea mea.
13. Mandragorele își răspândesc mirosul, și deasupra ușii avem tot felul de roade bune, noi și vechi, pe care, pentru tine, iubitele, le-am păstrat.

9. Dacă este zid, vom zidi niște zimți de argint pe ea; dar, dacă este ușă, o vom închide cu o scândură de cedru. -
10. Eu sunt un zid, și țâțele mele sunt ca niște turnuri; în ochii lui am fost ca una care a găsit pace.
11. Solomon avea o vie la Baal-Hamon; a închiriat-o unor păzitori; și fiecare trebuia să aducă pentru rodul ei o mie de sicli de argint.
12. Via mea, care este a mea, o păstrez eu. Ține-ți, Solomoane, cei o mie de sicli, și două sute fie celor ce păzesc rodul! -
13. Tu, care locuiești în grădini, niște prieteni își pleacă urechea la glasul tău: binevoiește și fă-mă să-l aud! -
14. Vino repede, iubitele, ca o căprioară sau ca puiul de cerb pe munții plini de mirozne!

Cântarea cântărilor 8

1. O! de ai fi fratele meu, care a supt la țâțele mamei mele! Când te-aș întâlni în uliță, te-aș săruta, și nimeni nu m-ar ține de rău.
2. Te-aș lua și te-aș aduce acasă la casa mamei mele, ea m-ar învăța să-ți dau să bei vin mirositor, must din rodiile mele.
3. Mâna lui cea stângă să fie sub capul meu, și dreapta lui să mă îmbrățișeze! -
4. Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului: nu stârniți, nu treziți dragostea până nu vine ea. -
5. Cine este aceea care se suie din pustiu, rezemată de iubitul ei și zicând: "Te-am trezit sub măr; acolo te-a născut mama ta, acolo te-a născut și te-a făcut ea"? -
6. Pune-mă ca o pecete pe inima ta, ca o pecete pe brațul tău; căci dragostea este tare ca moartea, și gelozia este neînduplecată ca Locuința morților; jarul ei este jar de foc, o flacăra a Domnului.
7. Apele cele mari nu pot să stingă dragostea, și râurile n-ar putea s-o înece; de ar da omul toate averile din casa lui pentru dragoste, tot n-ar avea decât dispreț.
8. Avem o soră micuță care n-are încă țâțe. Ce vom face cu sora noastră în ziua când îi vor veni pețitorii?